

LA VEU DE CALONGE

SUBSCRIPCIO ANYAL

Calonge.	2'40
Fora.	3'50
Estranger.	5'00
Protectors.	5'00

Número solt: 20 céntims

P E R I Ó D I C I N D E P E N D E N T

Dels articles en són responsables llurs autors.—No es retornen els originals.

Redacció i Administració: Camp del Coll, 7
Director: JOSEP MARGARIT

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

PANORAMA

Quan aquestes ratlles surtin a la llum pública, és segur que els que es veuen privats de la llibertat per haver defensat un ideal gaudiran d'aquella i estaran aureolats per la corona del martiri. L'amnistia, sinònim d'oblit i de concòrdia, mitjançant l'estesa d'un vel al ahir, farà que tots ens puguem estrènyer la ma com a bons amics. I uns i altres podrem sentir commogudes les més íntimes fibres del cor quan veiem que pares i germans, esposa i fills, tenen en llur companyia aquell ésser absent. No oblidem a aquells altres qual absència serà per sempre més. Tots compliren com a bons i amb els seus deures.

He dit que tots ens podrem estrènyer la ma com a bons amics, perquè desgraciadament que així no sigui. Devem treure de nosaltres la idea de vencedors i vençuts i substituir-la per la comprensió. Devem destriar la política i l'amistat. Políticament podem ésser enemics, particularment, devem presidir els actes per la intel·ligència. Tot quan no sigui així, és ésser demagog.

Quan a les dotze de la nit del dia 16, el Govern digué que confiava en la serenitat del poble, va quedar clausurat el període començat el 14 d'Abril de 1931; període que per bé de tots no devia haver sofert cap colapso i que per desenvolupament natural tenia que desembocar a la situació d'ara.

No s'havia d'haver constituït governs que visquessin a precari sota l'ègida d'altres forces, ni s'havia d'haver fet la provocació d'un 6 d'Octubre, ni s'havia d'haver dit el Poder o res. No estan els temps per dictadures. Evidentment fou una lamentable confusió la d'aquelles Corts amb tendència dretista que per altra part essent equànims i imparcials podríem preguntar-nos tots, perquè?

No podem negar que l'Espanya, degut als factors que siguin i que no podem entrar a analitzar, és inconfusiblement esquerrista o avançada; és un fet que no es pot negar ni pels mateixos que propugnen ideologia distinta, i davant l'evidència no cal més que acotar el cap.

Encara que sembli paradoxal, el sentiment esquerrà també és conservador, puix si conservador sembla que vulgui dir conservar el que existeix, també és conservador ampliar lo existent en el sentit de construir damunt els fonaments del que existeix.

Es necessari fer-se a la idea de que no és possible permanèixer en un estat de catalèpsia, traficant amb aquest enmomiament. Ésser esquerrà potser que no es sigui catòlic, però, indubtablement, s'és cristià. I qui sap si d'aquí arrenca una mena de confusionisme que precisa aclarir per qui deu ésser el primer interessat perquè així sigui. Tot el que es vulgui assentar en una base falsa, està destinat de prop o de lluny a caure amb més o menys estrèpit, o el que és igual, amb més o menys ricícul i s'ha de reconèixer que el dretisme predica i usa principis bàsics fermes, però desvirtuats i bastardejats per la pràctica dels professors.

Ho hem pogut palpar durant aquests mesos que aquest poble ha estat sota la seva dominació. S'ha parlat de democràcia i concòrdia, però els fets han desmentit els propòsits. Sols hem vist la lluita de la petita política i encara embrutida per l'actuació egoïsta de cadascú. S'han burlat els sentiments

Una antiga dinastia desapareguda

Era en la divuitena centúria quan en una de les visites anyals portades a cap pels Reis d'Orient al objecte de complimentar els tradicionals desigs de la mainadeta, un de dits REIS amb quantios arem i com a derivat—amb immensa *prole bastarda* com la majoria de semblants personatges d'identica estirpe poseia una renglera de fills naturals allà en el seu país d'origen; i a fi d'afluixar llurs maldecaps proporcionar-los hi un Reialme ric i decorós a cada un dels mateixos, els anava repartint per unitats i anyalment en els distints llocs per on passava.

Un de tals fills caigué en sort al nostre Barri o ESTAT de SAN NAZARI, educant-se i fent-se home clarividenc i pràctic en llurs quefers de MAJESTAT en l'Universitat Papal VICTORIA-PALETANA, de la que en fou preclar deixeble i avantatjat Doctor en LLEIS.

Complerts els 25 anys disposà l'edificació de son valuós Palau que anà moblant fins a completar lo amb un luxe verament, sinó oriental, casi.

Era i és encara d'admirar aquell sumptuós Hotel-Xalet situat en la vertent de cara al SOL de la seva capital Nazarenca quina règia Mansió fou tota empaperada de mans de sa Majestat, amb paper que figuressin les variades portades dels més importants periòdics il·lustrats de l'ESTAT veí, anomenat CALONGE-CATALÀ.

Llest que tingué son Palau i arreglats tots llurs assumptes d'ESTAT, aixís com l'alt Personal i Noblesa que devia honorar sa Majestat, decretà grans festes escaientes en època de Carnaval—per quina causa foren instituïdes les festes de Barri tan importants com tradicionals a CALONGE-CATALÀ,—i que passaren a ser les distingides festes de les distintes Regions de la GRAN NACIÓ de SAN NAZARI.

Però la instauració de les esmentades Festes fou decretada al premeditat fi de fer-se coronar REI Mateu I del flament ESTAT i llurs Illes i Colònies.

El REI Mateu I ja mai fou senyor de flocs ni Banderes que no fora aquesta la del seu reialme; la serietat més entenimentada fou son únic lema i guia. A poca distància del seu esplèndid Palau feu edificar sumptuosa Església i Cementiri per ell, llur família, si algun dia lograva posseir-la, i súbdits respectius de la seva Vila i Cort.

En dita Església hi fundà una Capella de música sacra baix l'experta Direcció del llorajat Professor D. Joanet Vilà i com a substitut el no menys distingit Fàbrega Mayola amb una massa orquestral de més de cinquanta Professors, figurant a la mateixa el matrimoni artístic «Els Violins» quina residència existeix encara en dit Reinat amb el nom de «cala Violina».

Fou per llargs anys Introdutor

d'Embaixadors del floreixent ESTAT el preclar ciutadà D. Martí Gayetano deplorada memòria per quants han tingut i tenen per missió el tirar molta d'aigua de pou mitjantçant un vulgar llivant d'espart.

Nombrà per Embaixador en el CALONGE CATALÀ al difunt filòsof i compatrici D. Vicenç Sabater més conegut per Vicens Fura.

Per no haver seguit el cronista pas a pas la vida íntima o privada de sa Majestat Mateu I es fa impossible desxifrar el perquè de no haver-se casat i per tant, no haver deixat successió de llur Corona i Reialme, per quina causa la República passà a ser la forma de Govern del ex-Reinat de SAN NAZARI.

L'acció del temps i l'abandó dels dirigents d'aquell ESTAT, ha fet que canviés en absolut tot allò que un dia fou esplèndida i magnificència majestuosa dintre els límits del tan mal parat SAN NAZARI.

Les circumstàncies que són les que disposen dels homes com dels pobles i fins de les NACIONS, feren que CALONGE-CATALÀ tingués que intervenir i juntar baix son poder el que havia sigut en altre temps florit i envejat Reialme per passar a fer la via de nostra Vila CALONGINA llindant al Mar Mediterrani en un front de més de 5 kilòmetres i quín recorregut de platja no compten la majoria de les poblacions costeres banyades per dit Mar, no obstant i haver sigut batejada de nou després d'ésser de les Viles més antigues de CATALUNYA (es de suposar que no amb molt bona in-

---

del poble i les seves pretensions amb un afany digne de millor causa, i com aquí, arreu; i degut a aquestes coses ara el poble parla i torna el que es mereix. No es vulgui dir venjança; el poble amb llur fina sensibilitat destria perfectament i executa la justícia. No és de persones i encrespen les passions certs fets que hem vist. L'home és lliure i no es deu atropellar llur consciència. Tenen merescuda la repulsa que se'ls fa.

Els homes que avui ocupen els mandos que llegeixin en el llibre del passat i l'experiència que ell els hi dongui els hi serveixi per atemperar llur conducta al seu dictat. Els altres, els que han hagut de deixar els mandos, que atemperin la seva a la realitat. Uns i altres, que pensin en la frase de Crist: «A Déu el que és de Déu i al Cèssar el que és del Cèssar». Per ésser de qui és, no cal discutir-la tan sols, però cal que tots la meditem profundament.

FERRAN VIGIA

En Cisco i la Pona

—Hola, Pona aixerida.

—Ja comences? Com es veu que et van bé els negocis.

—No puc queixar-me. Què no et van de la mateixa manera els teus?

—Burlate'n encara. Però no et facis il·lusions que tot canvia. No hi ha res permanent en la vida. Tot té les seves puges i baixes. El que avui és a dalt, demà és abaix i vice-versa, i així anem transcorreguent aquesta vida tant fallada de benestar com plena d'engúnies. En aquesta vall de llàgrimes on les persones sensates...

—Uii! uii! uii! Atura't, Pona, atura't. Que has pres una volada perillosa i de probables conseqüències fatals. Més val que parlem del Carnaval, dels seus preparatius, etc.

—Amb tu si que és difícil parlar en sèrio.

—Ja veuràs, Pona. El meu lema és: *preocupacions, poques. Fer tants anys com pugui. No fer el ridícul...*

—I no casar-te.

—Per això dic no fer el ridícul.

—És a dir que segons tu, el casar-se és fer el ridícul?

—No diré que el casar-se un home el faci, però a voltes te'l fa fer la dona i pel cas és igual.

—Gràcies per l'al·lusió.

—Suposo no t'ofendràs, ja que tot va de broma.

—Sí, home si. És el teu lema. En parlar-te de casament, tot és broma. I tant seriosament que m'ho prenc jo.

—Precisament, com que ho conec,

---

tenció) per CALONGE de les GABARRES, circumstància deguda a la GENERALITAT de CATALUNYA del primer biení de la República.

Distà CALONGE del Mar i del lloc anomenat Torra Valentina, platja de banys i d'esbarjo de nostra Vila, uns 3 kilòmetres i de les GABARRES, la friolera com a mínim d'uns 14 kilòmetres.

Que sigui el lector jutge del fet.

per contrarrestrar-ho, jo ho faig al revés.

—No sé perquè tens aquesta aberració al matrimoni.

—Bueno, Pona.

—Què no en veus de feliços, completament feliços de matrimonis?

—Fem punt i apart, creu-me.

En constituir una llar, l'escalf de la família, l'empar dels teus fills quan ets vellet, no et diu res tot això?

Prou Pona, prou. Potser si que encara em faries posar trist i fins em faries pensar...

En què? Aboca home, aboca. Tingues coratge. Vols que t'ajudi a dir-ho?

—No Pona. Que diries un disbarat.

—Si Cisco. Pel teu magí hi ha passat una claretat de cel. Enmig d'aquesta claretat, hi has vist la creació d'una família. Aquesta família la constitueix tu i...

—Que n'hi ha prou, Pona.

—I que ets tossut. No vols deixar-me explicar?

—No dona. No veus que anaves a dir un disbarat?

—Per tu si que tot són disbarats. Fins les coses més serioses.

—Em vols creure? Tomba plana que hi sortirem guanyant.

—Amb tu si que aviat no s'hi podrà parlar. Si es tracta de política? Girem full. Si de casori? Tombem plana. De què rediantre hem de parlar, doncs?

—Del que parlàvem abans. Dels casoris dels altres. Comencem per aquí. A veure, que portes avui? Explica't.

—I ja tenim el nen al carrer. Ja ha fugit d'estudi.

—Digues, digues i deixa't de cançons. Què hi ha de nou?

—Mira. El dia que m'empipi de debó, t'engegaré a la fresca i si vols endevinalles, fes te-les.

—Això no ho faràs. Perquè si ho fessis...

—Què?

—Que renyiríem.

—Ah, dolent. Tens totes les maneres per vèncer.

—Ep, maneres legals.

—Si home, si. A veure si encertes aquesta:

D'una Maria encisadora que d'altres voltes hem parlat, un cert jove s'hi ha apropiat per més senyes, és de fora; benvingut sia i en bona hora gosin d'aquest amor l'esclat.

—Un altre foraster? Aniran al copo aquesta gent de fora. Si tots es quedessin al poble, dintre curts anys els calongins autèntics podrien comptar-se.

—Què vols dir?

—Que hi hauria un entremesclament que faria fredat. Una calongina i un gironí, altra amb un palamosí, altra amb un santjoaní...

—Com?

—Vull dir de Sant Joan. Déu-nos-en guard que aquesta pluja de forasters, enlloc d'ésser simpàtics veïns haguessin vingut de terres enllà, per exemple de la Índia, de l'Himalaya, del Marroc, etc. que hi hauria hagut una barreja de físics estravagants de les més grans varietats.

Sortosament no és així i el bon nom de la bellesa calongina es manté al seu lloc. Perquè val a dir-ho i no t'estarrufis. Les noies del nostre poble, en termes generals, fan honor al seu *sexo... bello*.

—No cal que t'escarrassis, home. Els fets parlen.

—Els forasters voldràs dir?

—És clar que si.

—Què més portes?

—D'endevinalles, una altra. Però abans, recordes la Jobita?

—No, no recordo.

—Aquella morena salada que viu apartada de la vila, camí de La Bisbal?

—Sí, si. No en conec d'altra.

—Doncs sembla que va de sèrio amb un de Sant Antoni.

—Com? Un altre foraster? Això no pot ésser. Les autoritats tindran d'ocupar-se'n.

—A aquest jove li diuen un nom més estrany!

—Li diuen o s'ho diu.

—Crec que li diuen.

—Però Pona. No deuen quedar ja noies pels joves patris!

—Encara en queden, encara.

—Sembla estrany. Que en porten de contraband, potser?

—De què?

—Parlem de noies.

—Sempre seràs ximple.

—Què més portes?

—Va l'altra:

Aquest dia vaig dir a la Quica:

—Saps si hi ha cap novetat?

I ella amb tota serietat

em contestà sens recel:

—Amb una Càndida i un Miquel crec que sí hi ha novetat.

—Qui són ells?

—Rumia noi, rumia.

—També és foraster ell?

—No, aquesta vegada no. És calongí de pura raza.

—Doncs no serà ella, forastera?

—Tampoc.

—Respiro. Quan es casin, el fruit serà calongí. Sense trampa. No portaràs pressa avui?

—Què serà tard altra vegada?

—Les dotze tocades. Vaig a parlar-te en sèrio. Si no poses un rellogte gros perquè es vegi qui dintre el fielat, començaré a passar de llarg la propera vegada que vingui. S'ha d'acabar d'una vegada. Ja estic cansada de què les companyes d'auto es mofin de mi, dient-me la Pona Poca-pressa.

—Això et diuen?—fa el Cisco tot rient.

—Burlate'n tu també. Només faltava aquesta. Adéu.

—Adéu, Pona.

X

com funcionarà aquesta República que és la única possible i *digne d'aquest nom*. Tots aquells que parlen sempre d'*interès general* només miren i treballen per l'*interès particular, propi*.

«Es just que un *usurer* que no hi produeix res (i un diputat que no va al parlament, i un mestre que no ensenya, com el carrabiner que fa espardenyes, etc), es passi una vida ben regalada fumant i bevent «champagne» quant el carreter, l'agricultor etc. es moren de tan treball i de misèria?»

Aquests ideals expressats en un llibre de l'any 1516 són tota una revelació per els obrers de 1936 ja que els candidats que triomfaran en les eleccions properes no fan altra cosa que assegurar se un sou i si t'he vist no m'en recordo.

La coincidència rara a que ens referíem estriba que el dia que llegim les notes precedents, *Mirador* publicava un article (en el n.º del dia 9-2-36) titulat «Erasmè a Catalunya» i un retrat del mateix.

En aquest article es diu que Tomàs Moro, l'home més honrat *d'entre els anglesos del seu temps*, va hostatjar a Erasme en la seva petita casa força temps, i que allà va escriure en pocs dies un llibret que ha estat traduït a molts idiomes i del que apenes teníem notícies. «L'elogi de la follia».

Existeix traduït al català, però com diu *Mirador*, amb una ortografia que «fa mal d'ulls». Podria el nostre Casino donar als seus associats el plaer de llegir aquests dos llibres? No trobaríem un bon conferenciant que ens donés idea clara de tals obretes.

SIRAV

Quina coincidència més rara!

No fa gaires dies ens regalà un gran pilot de revistes de tota mena la Societat «Casino Obrero». (Aprofitem l'ocasió per a donar les més corals gràcies a la Junta Directiva).

Entre aquelles publicacions periòdiques es troben *La Esfera* dels anys 1914 i següents, *Alrededor del Mundo*, *El Progreso Agrícola*, *El Salón y la Moda*. etc.

Al ésser traslladades del Casino a la Biblioteca, tinguérem la sort d'agafar un número que portava un retrat en colors, reproducció d'un altre fet per Rubens. Aquell quadre és la foto de l'escriptor i polític anglès

TOMÁS MORO

Qui és aquest personatge que mereixé ésser pintat per tan bon pintor i ademés que quatre cents anys després el reproduís una revista com la que el publicà en temps de la Monarquia espanyola?

Mereixerà que arxivem aquesta foto entre la munió de reials que guardem per l'estudi de la història?

Agraïríem als nostres lectors que tinguessin la bona voluntat de proporcionar-nos quantes dades puguin aclarir la vida i miracles de l'esmentat escriptor.

Nosaltres consignem quant hem trobat: «Tomàs Moro, visqué en els anys 1480-1535. Va escriure l'obra *Utopia* (de la que volem parlar després) Gran Canceller d'Enric VII, fou decapitat perquè no volgué reconèixer l'autoritat espiritual del monarca anglès. Aquest es venjà de l'home més honrat d'Anglaterra per les crítiques que li dirigia tot sovint.

I què és el que escrivia aquest home tan honrat en 1516, en aquell llibre tan poc conegut entre nosaltres?

S'ha dit que tracta d'una illa imaginària que anomena *Utopia* i d'un govern que seria el millor del món, el més bó d'entre els governs possibles.

En aquella obra consigna que tots els vicis i malestar socials neixen de l'ociositat, de la manca absoluta de ganes de treballar que domina als zanganarros de la nostra colmena.

«La propietat ha de pertènixer a tothom i cada casa ha d'estar separada per un tros de terra que la família cuidarà. Tots treballaran i TOTS GOVERNARAN». (Res no salvarà els enxufistes).

«Vull explicar—diu Tomàs Moro

Versimania Contes breus

Qui negarà que dintre el fang pot esclatar hi la bella flor, que cuidadosament posada en el gerro artístic ornejarà l'habitació major? O la que ha brotat entre bussures, lluirà en el pit de la formosa donzella endiumenjada?

El que llegeixi aquesta capçalera creurà que al darrera segueix un poema florejat ple de paraules dolces, o parlant del sol, de la lluna, o de les estrelles, tal com les gasten els poetes, però s'equivocaran en la meitat del just preu, com deia En Sancho Panza.

La ditxosa capçalera no és més que un parany per provar si algú s'embranca a seguir més avall, però que procuraré ajustar-m'hi tot el que pugui.

Doncs, feia dies que estava rumiant unes troves per anar-les a cantar (el dia que en sàpiga), sota d'una finestra que jo em sé, acompanyat d'una guitarra que compraré quan ne trobi de saldo... però no trobava mai la beta.

Jo ja m'en dolia i seguiria dolentment'n si no hagués vingut la casualitat a la meua ajuda. Allà al «Pomé» junt a la carretera, hi ha una mena de subterrani que recorda a qui el veu l'estació del metro, però que principalment els dies d'humitat no és necessari veure'l ja que el nas és l'encarregat de descobrir la seva existència. Aquí d'això en diuen una cloaca. Tan va ésser apropar-m'hi que l'ussa a mí i aquí va una quarteta:

*Siento perfumes de rosa
que es de tu cuerpo fragancia
abre la ventana hermosa
pa que puedo yo aspirarlo.*

En aquella cantonada del Casino s'hi nota una certa humitat no gaire de bon mirar, que els gossos mal educats tenen molta cura en conservar-li i que si no fos per les moltes vegades que havem vist maniobrar-hi aquests animalons, hom la creuria una font d'aigua rovellada.

Fer-me aquests comentaris i venir a mi la inspiració, tot fou ú.

*Soy del amor peregrino
compasión de mi tened.
Deja que en tus labios húmedos
pueda yo apagar mi sed.*

Aquests i d'altres, són els que penso cantar sota la finestra de la meua enamorada si abans no s'entera de llur procedència i no m'aixafa la guitarra.

CLARIÓ

—Digueu mon avi, que ja us escolto.

—Doncs era en una vila petita tota somrient i franca no gaire lluny del mar blavós i arredoçada sota muntanya. I conta la tradició que cap allà a mitjans del segle XX va aparèixer un drac mol horrorós de nou caps i divuit cames, que des de la seva cova estant, llençava uns bruels com per atemoritzar a qualsevol que no hagués estat del tremp d'aquells bons habitants.

—Humm... humm...! feia des de dins, enmig la foscor cavernal perquè tenia por d'enfrontar-se amb els de fora, tement-ne la seva derrota i que se'n anés per terra el seu prestigi de valent.

—Menjo les criatures, raptó donzelles, trossejo els grans, encanto princeses....

—Correu, mon avi, amagueu me que tinc por.

—Manoi i que ets valent! No tinguis por que no va menjar-se'n cap de criatura amb tot i els seus crits i bufets, amenaçant sempre a la bona gent de l'encontrada quant aquests en feien que no fossin del seu grat.

El mal estava en que tota la seva força provenia d'una vareta màgica que tenia la virtut d'immovilitzar tot el que li plavia.

I vet-aquí que aquells habitants que des d'un quant temps estaven baix la influència d'aquella màgia, li contestaven: Si és que ets tant fort i valent no vulguis fer mal ús del teu amulet, baixa fins a nosaltres i en franca lluita decidirem el qui ho és de veritat.

—I va anar-hi?

—Cal Manoi que ets innocentó! Prou els hi prometia, però no complia la promesa. De la mateixa manera que tu vas a classe sabent que el mestre et castigarà perquè no has complert els teus deures, es trobava aquell drac. Però va venir un dia que forçat a sortir a fora, no va tenir altra remissió que provar sort.

La lluita va ésser dura; es conten encara una d'estratagemas per guanyar se la victòria, però que no li

donaren el resultat esperat. I va ésser vençut en lid lleial; i va tenir que retirar-se i diu que quant reculava, els caps baixos i ala caiguts, es va sentir una explosió, es va desfer a troços i el monstre va desaparèixer per sempre.

Allavors aquella petita vila tota somrient i franca, el mar per mirall i per mare la muntanya, va aixecar un gran monument, dedicat a qui el temps tindria encara que dicidir ho, com a recordança d'aquells dies d'engúnia i perquè baix el seu influxe espantós als dracs per sempre més.

El noi ric, el pobre i el miserable

El noi ric és el que els seus pares tenen molts de diners i viu amb totes les comoditats aparentment.

El pobre, és el que els seus pares tenen solament lo necessari per a menjar i vestir se modestament.

El miserable, és desgraciat; quant té fam no pot menjar i ha d'anar pels carrers esparrecat i mig despullat.

Encara que els diners a uns els proporciona felicitat, a altres, tenint-ne més, no són feliços.

Per ésser feliç, abans que tot, és tenir bona salut, puix no pot ésser feliç un noi ric que tingui mal de queixals, mal de ventre o coses pitxors. De què li serveixen les riqueses a un home ric i paralític? Aquest home no és feliç i donaria sense vacillar tota la seva fortuna que de res li serveix, per a recobrar la salut. Aquest home jamai ambicionarà més riqueses; sols la salut dels homes forts i sans, i que ell no pot disfrutar.

Una persona que sigui *mal vista vista de la gent*, que en el carrer en lloc d'un saludo cordial li donguin una mirada de reüll i d'odi, mai podrà ésser feliç. En canvi, el que al passar pel carrer tota la gent contenta el saluda al seu pas, se sent feliç.

Practicant el bé es pot un sentir feliç al contemplar les seves bones obres.

TIRA GRAM

Extracte d'acords de l'Ajuntament

Sessió ordinària de segona convocatòria de data 3 Gener del 1936

S'acordà: Aprovar l'acta anterior.—Restar assabentats de la correspondència.—Abonar factura Franquesa.—Aprovar factura Regàs, 495'40 pessetes.—Atendre la reclamació del senyor Faig contra el pressupost municipal.—Desestimar instància veïns sobre el concurs funcionaris.—Autoritzar al Recaptador municipal per procedir per la via públicament contra els morosos per tributs municipals.—Aprovar la liquidació del Recaptador Municipal, senyor Canada.—Abonar 96 pessetes al Delagat de la Comissaria de la Generalitat que va venir a donar Possessió a l'Ajuntament gestor.—Autoritzar per treure unes acàcies a diversos veïns, sempre que s'hi posin altres plantes.—Criar als hereus de G. Clara perquè procedeixin a l'arranjament de la casa Plaça del Castell.—Informar sobre la conveniència de què en el Pla General de camins s'hi posi el de St. Daniel a Calonge.—Restar assabentats de l'arranjament del rellotge públic, com així de les voreres d'enfront de les cases d'E. Margarit i D. Plaja.—Accedir a la petició de Miquel Salvador per fer l'abonament de l'arrendament del ninxol a finals de Març.—Autoritzar al Secretari perquè pel mateix es retorni l'import dels rebuts satisfets indegudament per alguns veïns.

Sessió del 15 de Gener del 1936

S'acordà: Aprovar l'acta anterior.—Restar assabentats de la correspondència.—Autoritzar les obres sol·licitades pels senyors Gispert, Mestres i Cornellà.—Agraïr al senyor Comissari oferiment fet i felicitar-lo pel seu nomenament.—Restar enterats de la liquidació del Patronat Enric L. Roura i Vilaret, que dona una existència en caixa en 31 de Desembre darrer de 35.941'79 pessetes.—Autoritzar l'arranjament del camí de can Capell.—Aprovar definitivament unes habilitacions de suplement de crèdit per import total de 3.025 pessetes.—Aprovar el projecte pressupost municipal ordinari pel corrent exercici del 1936, amb les adicions següents: augmentar 1.245'32 pessetes per atendre a la reclamació del senyor Faig, augmentant-la del repartiment general d'utilitats, desminuir l'anterior projecte de pressupost en 1.000 pessetes corresponent a l'haver del senyor Secretari.—Exposar al públic

l'esmentat pressupost pel termini de 15 dies als efectes de reclamació, després trametre'n un exemplar al senyor Comissari per la seva aprovació.—Aprovar definitivament el projecte de pressupost extraordinari per la construcció d'escoles i derivats, exposar-lo al públic pel termini de 15 dies als fins de reclamació i trametre'n un exemplar a la Comissaria per la seva superior aprovació.—Declarar als funcionaris senyors Ferrer, Descaire, Xifró i Castelló, amb propietat.—Procedir a la formació d'un reglament general i escalafó del personal municipal, dependents de l'Ajuntament.—Sol·licitar permís d'arma curta amb llicència gratuïta a favor de l'agutzil senyor Ferrer i comprar-li l'arma corresponent.—Comprar una gorra al peó municipal.—Pagar a la senyora Pilar Sender 250 pessetes, import del primer trimestre del 1932 d'haver de Comadrona, quin trimestre, no havia estat satisfet.—Apoiar moral i legalment als interessats per portar a cap el camí veïnal en projecte d'aquesta via a la Platja d'Aro.—Aprovar els ingressos i pagaments formalitzats en el Desembre darrer.—Autoritzar a la Comissió de serveis públics per resoldre definitivament l'assumpte de la llum i aigua de l'Escorxador.—Insistir de nou amb el representant del Patronat, perquè doni contesta a les peticions d'aquest Ajuntament.—Senyalar en 6 pessetes el preu mig d'un jornalier en aquest municipi als efectes de quintes.—Restar assabentats del permís donat per la presidència per posar un post junt a la casa del Sr. Maruny.—Que el senyor Cornellà retorni el troç de porta que tenia a casa seva.—Atorgar permís al senyor Narcís Samí per emblanquir i rebatre un troç de la façana de la casa del carrer del Xarco.—Restar assabentats de què una personalitat vol fer una deïxa a Calonge per fins socials, acordant-se informar que la millor obra és per l'Hospital Municipal.—Oficiar al senyor Callol de Sant Antoni, perquè cobri els drets públics de conformitat a l'ordenança.

Sessió extraordinària de data 29 de Gener del 1936

S'acordà: Rectificar l'esborrany de l'acta extesa de la sessió anterior redactada pel Secretari en la forma que queda transcrit en el llibre d'actes.—Restar conforme en

haver-se encarregat el senyor Cànovas de la rectificació i presentació del Cens de Camperols.—Rellevar al senyor Secretari durant les vacances d'anar a Sant Antoni, per l'Oficial de Secretaria i acabades aquestes no rellevar-lo de dita obligació.—Nomenar al senyor Pi auxiliar de la Secretaria durant les vacances del senyor Secretari amb l'haver de 5 pessetes diàries.—Restar assabentats de les consultes fetes pel senyor Alcalde.—Demandar al Patronat que vulgui rectificar les condicions de venda de l'ex-col·legi en la forma que se li tenia demanat ja particularment.—Restar enterats de les gestions fetes per la Presidència per l'arranjament de la casa ruïnosa de la Plaça del Castell.—Restar enterats de la carta del senyor Montagut sobre l'existència dels esborranys de la compra de l'ex-col·legi de Sant Martí, en quina manifesta que creu que sols n'hi havia un.—Restar assabentats de noves gestions sobre aigua escorxador.—Restar enterats que l'Alcaldia va cobrar un xec de 1.000 pessetes enviat per la senyora Madeleine Carroll quines ha traspassat a la Comissió pro veïnal de Calonge a Platja d'Aro.—Autoritzar per obres als senyors Gispert, Mestres i Cornellà.

Sessió ordinària de segona convocatòria de data 7 de Febrer

S'acordà: Aprovar l'acta de la sessió anterior.—Restar assabentats de la correspondència.—Interessar del Cap de Telègrafs de Palamós que vulgui venir ací a cobrar les llicències de Ràdios receptors.—Donar gràcies al senyor Ayats per les gestions en pro de escoles en projecte.—Informar a la Conselleria de Sanitat i Assistència Social d'acord amb les normes donades per la Federació de Municipis Catalans.—Accedir a la petició del senyor Secretari per quedar-se a casa seva, quedant a càrrec seu el senyor Pi.—Restar assabentats d'altres gestions per l'aigua de l'escorxador.—Nomenar tallador per les operacions de classificació i declaració de soldats al veí En Joan Reixach i Samí.—Autoritzar a En Joan Cornellà per treure dos eucaliptus amb l'obligació de plantar-hi noves plantes.—Atendre en principi les queixes del senyor E. Pou.—Atendre també la reclamació de J. Oliver.—De conformitat a la petició de la senyora Palli nomenar als senyors Ferran i J. Rotllant perquè marquin el terreny per a construir-hi un panteó.—Restar assabentats que la Presidència és l'encarregada de l'Ordre Públic en aquest Muni-

cipi pel proper dia 16 amb motiu de les eleccions de Diputats.—Restar enterats i conformes amb lo exposat del senyor Alcalde sobre estudi i treballs per encausament de la riera major i desvio del rec-madral.

Sessió de data 18 de Febrer 1936
(extraordinària)

S'acordà: Aprovació de l'acta anterior.—Imposar la multa de 5 pessetes per falta d'assistència a la sessió als senyors Clara Farrarons, Clara Barceló, Pallí i Sais.—Declarar cessant l'actual Corporació en virtut del Decret del Governador General de Catalunya.

Sessió extraordinària de data 20 de Febrer

S'acordà la reposició en el càrrec de Consellers dels senyors Pere Caner, M. Caner, J. Barti, J. Albertí, B. Rotllant, M. Agustí i J. Franch, que s'n els assistents a l'acte, en virtut del Decret del Governador General de Catalunya.

Sessió extraordinària urgent del 20 de Febrer

S'acordà: Que la Corporació resti constituïda a l'ésser destituïda amb el mateix nombre de Comissions Municipals permanents i mateixos components.—Restar assabentats de les manifestacions del Sr. Secretari, fent constar l'agraïment envers l'actual Corporació i poble en general.—Tinguent en compte que l'Ajuntament gestor va burlar la voluntat popular sobre l'obrir concurs pel nomenament de funcionaris municipals deixant desateses les seves peticions i fent-se ressó de les mateixes, s'acordà deixar suspensos d'empleo als funcionaris Srs. Martí Ferrer, J. Descarte, J. Xifró i Jaume Castelló per 5 vots contra dues abstencions.—Deixar suspens d'empleo al Sr. Anicet Valmaña amb motiu d'ignorar com es troba l'expedient sobre la retenció de cabals, pels mateixos vots de l'acord anterior.—Deixar en suspens al Vigilant Nocturn En J. Mercader, a fi de revisar el seu nomenament per haver sigut fet a espallles del poble, també pels mateixos vots.—Resoldre en altra sessió ço que cregui procedent sobre el pressupost municipal de 1936, que està en tràmit.—Rellevar al Sr. Secretari d'anar a l'Oficina de Sant Antoni pel cas que un nou Ajuntament gestor vulgués privar-li dels drets que li corresponguin.—Autoritzar a la Comissió de Governació perquè disposi i hi passi quan cregui convenient perquè siguin atesos els serveis municipals.—Celebrar sessió extraordinària demà a les 8 i mitja de la vetlla.—Celebrar en l'avenir les

sessions ordinàries de primera convocatòria el primer i tercer dimecres de cada mes, a l'hora de les 8 i mitja del dia i de segona convocatòria, quan calgui, el divendres dels mateixos dies i hores.—Fer constar en acta el sentiment de la Corporació per la mort de l'esposa del Sr. Secretari de la Corporació.

Sessió extraordinària de data 21 de febrer (urgent)

S'acordà: Reposar en els càrrecs de Consellers als Srs. Bas, Barceló i Garcia. Aprovar l'acta de la sessió anterior amb quina es ratifiquen tots els assistents llevat del Sr. Garcia que fa constar a les manifestacions dels seus companys Srs. Agustí i Franch.—Autoritzar a la Presidència perquè faci les gestions necessàries perquè amb l'urgència possible es procedeixi a la compra de l'ex Col·legi de Sant Martí prèvia votació nominal que es pronuncien en aquest sentit 7 per 3 en contra, fent constar els Srs. de la minoria que no vol dir no vulguin escoles per Calonge, que el que volen es escoles a Calonge i a Sant Antoni quines manifestacions han sigut rebatudes principalment pels Srs. Caner i Barti que han fet constar que sempre faran honor a la paraula.—Delegar al Sr. Barti i a la Presidència per gestionar la compra dels terrenys de Sant Antoni per edificar hi escoles, no havent se delegat en cap de la minoria per no haver acceptat. A proposta de la Presidència s'acorda autoritzar a la mateixa perquè procuri enfocar la construcció de l'Hospital Municipal a la brevetat possible.—S'acorda que l'Alcalde informi favorablement la reclamació formulada per el Sr. Secretari contra el pressupost municipal.—Autoritzar a la Comissió de Matadero faci els tràmits necessaris amb l'urgència que el cas requereix per posar aigua a l'escorxador.—Passar a la Comissió de Finances la liquidació del 1935, perquè emeti el dictamen corresponent.

RESSONS

El dia 11 del corrent, després de crudels sofriments, morí a Calonge als 28 anys d'edat Na Flora Planas, esposa del nostre estimat secretari municipal En Joan Planesas, víctima d'una traïdora malura.

Amb un cotxe ambulància, fou

traslladada el matí següent a la seva vila natal, on rebé sepultura. Un gros contingent de calongins acompanyaren el cotxe mortuori fins a la sortida del poble, testimoniant les moltes simpaties guanyades entre els vilatans. D'altres cotxes li donaren escolta fins al seu destí, entre ells un ocupat per representants del destituït Ajuntament popular.

Nosaltres, des d'aquestes ratlles, expressem a l'espòs i família el nostre més sentit condol i particularment al primer amb qui ens uneixen llaços de sincera amistat i concòrdia.

Ha quedat constituïda la nova orquestra, composta d'elements nous i quina començarà a fer-se càrrec dels balls al Casino des de passat Carnaval.

Hem sentit els seus assaigs, dels quals n'hem sortit satisfets.

Els desitgem molts èxits en la nova temporada.

Estroben ja entre nosaltres, llicenciats del servei militar complert a Mahó, els joves Josep Pagès, Martí Rondós i Joan Reixach.

L'enhorabona a tots.

El dia 20 del corrent prengué possessió en la Casa del Poble l'Ajuntament d'elecció popular.

Regna entre els calongins amb tal motiu una gran satisfacció, ja que això deixa preveure la resolució de varis projectes de molt interès.

Un dels primers afers, després de possessionar-se, fou la destitució de tots els empleats municipals nomenats per l'Ajuntament gestor, tots ells de marcada significació de dreta.

S'han celebrat amb molta animació els balls de Carnaval, veient-se concorreguts tots els dies per un gran número de disfresses.

—El segon dia tingué lloc, enmig de vertader entusiasme la desfilada de carrosses, algunes de les mateixes de gust refinat. Acudiren nombrosos veïns forasters a presenciar-ho.

Imp. Joves.—Pi i Margall, 20.—La Bisbal

**BRONQUITIS
PULMONS
LARINGE**

Els tindreu sempre
forts i sants prenent

**Pastillas
Juanola**

De plantes balsàmiques
No contenen narcòtic
Són inofensives
De molta eficàcia i econòmiques

De venta en totes les farmàcies

M. Morlius

METGE

Puigcerver, núm. 7 CALONGE

VISITES: DE 2 a 4

ELS DIJOUS, DE 6 a 7

Banco Urquijo Catalán

DOMICILIO SOCIAL : PELAYO, 42 = BARCELONA

Apartado 845 = Teléfono 16460

Dirección telegráfica y telefónica : CATURQUIJO. Almacenes en la Barceloneta

Operaciones bancarias de todas clases

AGENCIAS Y DELEGACIONES: Bañolas, La Bisbal, Calella,
Gerona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, Sant Feliu de Guíxols,
Sitges, Torelló, Vich y Vilanova y Geltrú.

CORRESPONSAL DEL BANCO DE ESPAÑA en Arenys de
Mar, Bañolas, La Bisbal, Mataró y Vilanova y Geltrú.

Hotel Ibérica del Padre

(Situat a pocs metres de la Rambla)

**Confort modern
Cuina selecta i
tracte familiar**

Preus de pensió de 9 a 11 ptes.

C. Nou de la Rambla 13 Tel. 18961

BARCELONA

H. Vilaseca de Casademont

Merceria i Novetats

P. República

CALONGE